नित्यस्यसुखस्यानुपळं भेहेतुमुपन्यस्यन्तेतन्तिराकरोति अत्रोच्यतेइत्यादिना अनृतात्सत्त्वासत्त्वाभ्यामनिर्वचनीयादज्ञानात् तमःअविद्या अनित्याशुचिदुःखद्वपेषुदेहादिषुनित्यत्वशुचित्वसुखत्वबुद्धिद्वपौ विपर्यासः॥११॥अस्यविपर्यासस्याभावेनित्यंसुखंयकाशतइत्याह यत्वेनैरिति एतदेवत्वर्गपदाभिधेयमित्याह न् चैतइत्यादिना तस्मात्त्वर्गार्थिनांघटत्तिः सुस्वार्थेवेतियुक्तमुक्तंसुस्वान्यपरमस्तोति॥१२॥१३॥ 🕌 ॥ १४ ॥ ऐहिकंष्ठुखंतुच्छीकृत्ययथास्वर्गार्थंसर्वेबुद्धिमंतःप्रवर्तते एवंस्वर्गमपिक्षयिष्णुत्वेनतुच्छीकृत्यबुद्धिमत्तरामोक्षसुखार्थयतंतइत्याह पृथिवीति सर्वभूतानांजिनत्रीअविद्यापृथिवीवपृथिवीसर्वेषांक्केशा 🚆 नांक्षेत्रभूतायथात्रानुभूयतेतिद्वधाःअनंतक्केशसंतिक्षेत्रभूतास्तत्रस्वर्गेक्षियःसंति यथात्रपुमानविद्यावाननेकक्केशभाजनंतथातत्रप्रजापितः तस्यापिसोबिभेत् सनारमत प्रजापितवेस्वांदुहितरमभ्यध्यायत् * अत्रोच्यते अनृतात्वलुतमःत्रादुर्भूतंततस्तमोग्रस्ताअधर्ममेवानुवर्ततेनधर्मं कोधलोभिहंसानृतादिभिरवद्धन्नान्वत्वस्मिँहोकेनामुत्र सुखमात्र्वंति विविधव्याधिरुजोपतापैरवकीर्यंते वधबंधनपरिक्केशादिभिश्रक्षुत्पिपासाश्रमरुतैरुपतापैरुपतव्यंते वर्षवातात्युणातिशीतरुतैश्रप्र तिभयैःशारीरैर्द्रःखैरुपतव्यंते बंधुधनविनाशवित्रयोगरुतैश्रमानसैःशोकैरभिभूयंतेजरामृत्युरुतैश्रान्यैरिति ॥ ११ ॥ यस्बेतैःशारीरमानसैर्दुःखैर्नसंस्पृ श्यतेससुखंवेद्॥ नचैतेदोषाःस्वर्गेप्रादुर्भवंतितत्रखलुभवंति॥ १२॥ सुसुखःपवनःस्वर्गगंधश्रसुरभिस्तथा॥क्षुत्पिपासाश्रमोनास्तिनजरानचपापकं॥१३॥ नित्यमेवसुखंखर्गसुखंदुःखिमहोभयं॥ नरकेदुःखमेवादुःसुखंतत्परमंपदं॥ १४॥ पृथिवीसर्वभूतानांजनित्रीतद्विधाःस्वियः॥पुमान्प्रजापतिस्तत्रशुकंते जोमयंविदुः॥ १५॥ इत्येतछोकनिर्माणंबद्यणाविहितंपुरा॥ प्रजाःसमनुवर्ततेस्वैःस्वैःकर्मभिरावताः॥ १६॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोक्ष०भ्रगुभरद्वा जसंवादेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १९०॥ भरद्दाजउवाच दानस्यिकफलंत्राद्वर्धर्मस्यचरितस्यच॥तपसश्चसूतमस्य 11811 स्वाध्यायस्य हुतस्यवा॥ १ ॥ भ्रगुरुवाच हुतेनशाम्यतेपापंस्वाध्यायैःशांतिरुत्तमा ॥दानेनभोगानित्याहुस्तपसास्वर्गमाप्रुयात्॥ २ ॥दानंतुद्विविधंत्राहुः परत्रार्थमिहैवच॥सञ्चोयद्दीयतेकिचित्तत्परत्रोपतिष्ठते॥३॥असञ्चोदीयतेयतुतद्दानमिहभुज्यते॥याद्दशंदीयतेदानंताद्दशंफलमश्रुते॥४॥